

Van de Redactie

De zomervakantie is allang achter de rug, maar op de redactievergadering waren de vakantie verhalen niet van de lucht. Er wordt heel wat afgereisd door Duikteam Zeelanders: ze komen net terug of ze gaan bijna weg, over de hele wereld zijn ze te vinden en dat blijkt ook uit de verhalen. We wachten nog wel op de verhalen uit Spanje! Maar we hebben zo onze bronnen en weten wie er iets toegezegd hebben....

Behalve gereisd, wordt er getrouwd, geboren... Mario en Ilse hebben hun 12 1/2 jarig samenzijn bezegeld met een huwelijk: onze hartelijke felicitaties, maar of jullie nu ook een getrouwd robijnen feest nog halen.... Een kleine meid is er geboren bij de familie Spoor (niet bij Frans hoor!).

De trainingen zijn weer gestart en ook de eerste introductie is achter de rug. Een volgende komt nog op 13 december. We storten ons dus nu weer op de winteractiviteiten zoals de NieuwJaarsSnorkeltocht 2007 (Erik ben je al begonnen???)

Houd regelmatig de website van DTZ in de gaten. De Luchtbel verschijnt er iedere maand in kleur, maar ook foto's van activiteiten worden erop geslingerd.

Rest ons alle DTZers alvast fijne feestdagen en een prettige jaarwisseling te wensen! We hopen dat jullie onder de kerstboom veel inspiratie of een dikke duim hebben: de kopijmap van De Luchtbel is zo goed als leeg. We zien jullie verhalen graag tegemoet. De deadline voor de volgende luchtbel is 15 januari a.s. Nu eerst veel leesplezier!

Dick, Elly, Margreet en Veronica

Verjaardagen

December 2006:

4 – Ben Wolters
11 – Tonnis van der Tuin
13 – Ilse van Maurik
20 – Ivo Legein
21 – Erwin Heiligers
25 – Carolien van der Maas
27 – Bert Schreurs
28 – Renaat Burggraeve
29 – Martijn Bruinen

Gefeliciteerd!

Januari 2007:

12 – Paul Poland
12 – Tom Ytsma
16 – Koen Verhaeghe de Naeyer
18 – Liset de Schipper
23 – Margit Wouterse
25 – Barri Badr
25 – Marian Roos-van der Mast
28 – Willem Dijkhuizen
28 – Olivier Spoor
31 – Daniëlle Sies-ter Haar

MUTATIES DUKTEAM "ZEELAND", PER 1 NOVEMBER 2006

Kostijn van Ginkel (30-11-1988), J. Roggeveen Hof 27, 4333 AZ Middelburg ; T 0641116250, mogen we begroeten als **nieuw lid**. Een fijne tijd bij DTZ Kostijn!

Reinier Borghart, **Patrick Kok** en **Werner Schraepen** namen **afcheid** van DTZ. Het ga jullie goed!

GEN LEDEN VRAGEN LE DEN VRAGEN LEDEN

Renaat Burggraeve (0118 475372) vraagt ieder zich origineel uit te dossen voor de **NieuwJaarsSnorkeltocht** (p. 5) en suggesties voor een **intensiever gebruik van clubgebouw en compressor** (p. 4).

Vande voorzitter...

Onze reis met 7 DTZ-ers en 1 DTZ-er in spé is goed verlopen. Ik mag wel zeggen dat het een redelijk geslaagde reis was, getuige daarvan de foto's op onze clubsite. Maar ook de reizen van andere clubleden zijn prachtig, want ook daarvan hebben we leuke verhalen gehoord en mooie foto's mogen zien.

Wat betreft verhalen: ik had mijn medereisgenoten beloofd dat ik hier nog een verslag(je) van zou schrijven, maar ben tot op heden nog steeds in gebreke gebleven. Alhoewel, gebreke is misschien een verkeerde woordkeus, al zeg ik het zelf. Ik ben door drukke werkzaamheden en studie hier nog niet aan toe gekomen. Studie: de cursus 1*-instructeur vraagt toch nog heel wat tijd, en ik moet mij terdege voorbereiden op mijn herkansing voor de kennistoets. En dan hebben we het nog niet over de drukke werkzaamheden. Morgen (tenminste op het moment dat ik dit zit te schrijven) hebben we Algemene Leden-vergadering (waar ik jullie massaal hoop te mogen begroeten) en ik mag dan wel goed beslagen ten ijs komen. Want onze secretaris (en mijn rechterhand) moet helaas verstek laten gaan. Ik heb even overwogen (5 seconden ongeveer) om de zaak af te blazen, maar dat kon ik jullie toch niet aandoen..... Dus ook hier nog het nodige werk aan gehad.

... een redelijk geslaagde reis...

Een dieptestop tegen 'silent bubbles'...

De (silent) bubbels, Renaat

Vanuit de opleiding voor 1*-instructeur kan ik jullie nog het volgende melden: het is aan te bevelen om bij een diepe duik tegenwoordig ook een "dieptestop" te maken. Dit ter voorkoming en reducering van de zogenaamde "Silent Bubbles" ofwel de microbelletjes. Voor de oude rotten: informatie hierover is beschikbaar bij de instructeurs. Voor de mensen die een opleiding tot 2* of 3*-duiker gaan volgen, komen dit vanzelf tegen in de cursus.

Op onze onlangs gehouden introductie-avonden hebben we ons mogen verheugen in een redelijke mate van belangstelling. Daarbij waren mensen die reeds een diploma hadden en de eerstvolgende gewone training al van de partij waren. Toch een teken dat we ze een goed gevoel gegeven hebben! Voor iedereen die hieraan meegewerkt heeft: fantastisch!

Voor onze nieuwe leden: welkom! Ik hoop dat jullie een leuke tijd tegemoet gaan bij ons clubje. Ook op 13 december hebben we nogmaals een introductie-avond. Dus mochten jullie nog geïnteresseerden weten, laat maar komen. Ik moet namelijk nog een aantal "slachtoffers" hebben om les te geven en aldus mijn cursus af te kunnen ronden....

**nieuwe slachtoffers
welkom...**

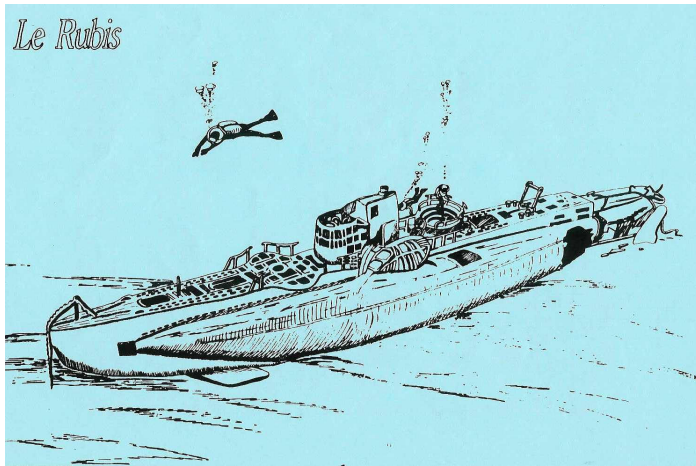
Rondje ALV 13 november

Om 20:00 uur was het gezellig druk in ons clubgebouw, ongeveer 30 leden waren aanwezig. Na de opening door de voorzitter, met de mededeling dat zijn rechterhand, oftewel Kees Jan afwezig was, ging men over tot de orde van de dag. [Gelukkig nam Saskia plaats aan zijn linkerhand; red.]

Er waren enkele ingekomen stukken o.a. voor onderhoud van de compressor, een mededeling van de gemeente Middelburg en nog een stuk van de NOB. Het verslag van de voorjaars-ALV werd behoudens een kleine tikfout goed gekeurd.

Naar aanleiding van een ledenraadpleging afgelopen jaar over nut en noodzaak van de compressor, clubgebouw en zodiak is er besloten dat alles gehandhaafd blijft. Er zal wel gekeken worden hoe we het clubgebouw intensiever kunnen gebruiken. Suggesties zijn welkom bij het bestuur. Een eerste idee was om er een cursus Vaarbewijs te gaan geven. De zodiak is dit jaar redelijk intensief gebruikt. Een andere mogelijke optie is het clubgebouw en de compressor gezamenlijk te gaan gebruiken met een andere duikvereniging. Hiertoe moeten wel eerst alle voors en tegens op een rijtje gezet worden voor we

eventueel verder zouden kunnen gaan. Ook hierin wordt de input van de leden gevraagd, reacties naar uw voorzitter.

Bij stemming blijkt de overgrote meerderheid voor behoud van de huidige tijden voor het zondagse zwemuur, blijft dus van 12:30 uur tot 13:30 uur.

De conceptbegroting voor volgend jaar werd zonder noemenswaardige opmerkingen goedgekeurd.

erelid te worden. Het bestuur steunde deze voordracht en door de voltallige vergadering werd deze benoeming bekrachtigd. Zodoende mocht Jim een oorkonde en zijn echtgenote een bloemetje in ontvangst nemen, onder dankzegging door de voorzitter.

Vanwege de lange periode van dienst en belangeloze inzet voor club werd onze penningmeester Jim Shelton door Paul Poland en Bert Schreurs voorgedragen om

Na een rondvraag zonder vragen werd de vergadering gesloten en kon men nagenieten van een onderwaterfilm 'De Rubis'. Een filmverslag van een wrakduik in de buurt van St-Tropez, met als hoogtepunt het voeren van een vijftal(?) congers.

Renaat Burggraeve, voorzitter

Geboren: Else Spoor

*Een nieuw leven waarvan je weet,
Dat God dat in stilte zo wonderlijk groeien deed.
Dank aan Hem, God van al het leven,
Hij heeft Else aan ons gegeven.*

Op 6 november 2006 hebben Chris en Albertine Spoor "blij en verrast uit God's hand een dochter ontvangen".

Haar naam is Elisabeth Wesseline en

ze wordt genoemd **Else**. Ze is om 4.38 uur geboren en woog toen 3700 gram.

Chris, Albertine, Ivo, Roel en Daan: hartelijk gefeliciteerd met jullie eerste dochter/zusje!!!

Duikteam

„Zeeland”

Start 2007 met een duik in de Westerschelde!!!

NIEUWJAARSSNORKELTOCHT

Ook 2007 beginnen we weer zoals elk jaar met de snorkeltocht. Duikteam "Zeeland" houdt op 1 januari een receptie op de boulevard in Vlissingen, en aangezien we een duikvereniging zijn, hoort daar 't snorkelen bij. Geen wedstrijd, nee, gewoon een eindje snorkelen. Een goed sluitend duik- of surfpak en een paar vinnen is voldoende. We zetten een parcours af van ongeveer 800 meter, maar het is niet verplicht om deze afstand af te leggen. Meedoen is het belangrijkste!

Om dit evenement nog leuker te maken vragen we of iedereen zoveel mogelijk verkleed wil verschijnen. Er zijn genoeg actuele onderwerpen te verzinnen om jezelf in uit te dossen. Wat het verkleeden nog leuker maakt, is dat er prijzen te winnen zijn, die we met medewerking van een heleboel sponsors, gekregen hebben. Afgelopen keer waren heel mooie prijzen te winnen zoals een duiktas, vinnen, bril, T-shirt, sweater, sterke drank, tegoedbon van een duikzaak enz enz.. De laatste jaren was er voor ieder die zichzelf verkleed had een prijs.

Mocht je nu géén zin hebben om je pak uit de mottenballen te halen, heb je geen pak, of ben je een echte bikkelaar, dan mag je ook in je zwembroek verschijnen om 2007 fris te beginnen. We hopen dus dat de leden van naburige zwemverenigingen mee willen doen met ons evenement. Wie durft?

Het programma is als volgt samengesteld:

De aanmelding begint om 12.15 uur in de kleedaccommodatie onder Boulevard Evertsen te Vlissingen, waar wij met verse koffie klaar staan. Na het omkleden laten de vermomden onder ons zich aan de jury zien. We gaan op 14:00 uur te water, dit alles ter hoogte van de kleedaccommodatie.

Terug uit het water word je ontvangen met een beker lekkere Glühwein. Na het omkleden gaan we naar hotel Arion waar de prijsuitreiking om 15:00 uur begint. Daar krijgt iedere deelnemer een herinnering.

Tot dan! Namens Duikteam "Zeeland"

Renaat Burggraave, Tel.: 0118-475372 / 06-53211593

Jim Shelton ere lid!

Bijna 11 jaar heeft Jim Shelton onze club geïnd als penningmeester! Vanwege zijn niet aflatende, langdurige en belangeloze inzet voor Duikteam 'Zeeland', mocht Jim aansluiten in de eregalerij van ereleden. Slechts twee DTZ-leden gingen hem voor: Paul Poland en Jaap le Roij. Het enthousiaste applaus van de algemene ledenvergadering onderstreepte de algemene waardering van de leden voor de inzet van onze penningmeester.

Hij zal nog verantwoording afleggen over het boekjaar 2006 en daarna de kas overdragen aan Marnix Poelman. Jim proficiat! Marnix veel succes!

Foto's Roel van der Mast / Peter Veerhoek

The coming man..

Mario en Ilse getrouwd!

Hoi DTZ-ers!

Wist je dat.....

vanaf vrijdag 3 november Mario de Wever, onze man van Treur & Jubel, na 12 1/2 jaar in zonde geleefd te hebben, nu eindelijk legaal naast zijn Inge in bed mag liggen?

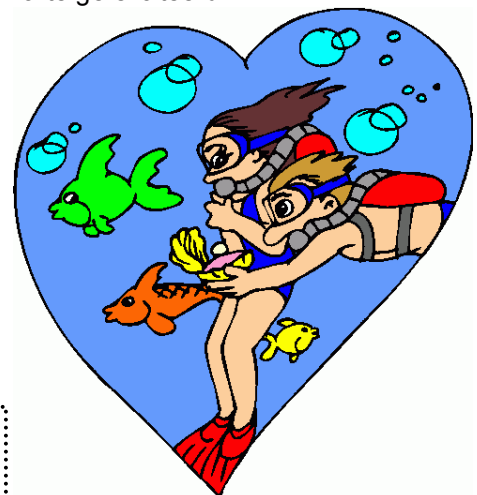
Mario en Ilse: van harte gefeliciteerd!

Renaat

Gelukkig heeft hij nog steeds niets gemerkt...

Na 12,5 jaar zal die vissenstaart toch wel weg zijn? Ik ga zo dadelijk weer eens kijken...

Maxim haalt zijn OWJ!!

Vanaf 12 oktober tot 19 oktober jl. zijn we met een groepje afgereisd naar Marsa Alam in het zuiden van Egypte. De groep bestond uit Roel, Astrid en Maxim van der Mast, André en Marian Roos, Han de Vlieger, Peter van Aalst en ondergetekende. Tijdens deze trip naar zou Maxim (12 jaar) de cursus **Padi Open Water Junior** doen.

Eerlijkheidshalve moet gezegd worden dat Maxim al wat ervaring in Nederland had opgedaan, uiteraard met papa Roel en zijn oom en tante (André en Marian).

De praktijk was dan ook niet zo'n probleem. Nee, dan de theorie doen en alles in het Engels!! Dat was toch nog even andere koek. Daarom leefden we erg mee met Maxim en waren we uiteraard apentrots dat hij zijn brevet heeft gehaald! **Dus nogmaals: Van Harte Gefeliciteerd Maxim!!**

Ik had Maxim gevraagd een stukje over zijn ervaringen te schrijven (bijv iets uit zijn logboek) en hij heeft zijn belofte gehouden, zoals hieronder blijkt.

Margreet,

Maar over het logboek zou ik nog een blz. aan jou sturen. Nou hier komt het zet je schrap!

Mooie duik, we zagen

- 2 slakken
- een krokodilvis
- een mureen
- een ei van een Spaanse danseres
- een octopus

en nemo.

We zagen veel en de vissen die we zagen hadden mooie kleuren maar mijn buddy was een verwaande Italiaan die nog nooit had gedoken en met zijn armen zwaaide alsof het een vogel was die leerde vliegen.

Groeten Maxim

Kortsnuitzeepaardje aangespoeld

Gelezen in Duiken Nieuwsbrief 61, 17 oktober 2006

Vorige week werd een zogenaamd kortsnuitzeepaardje gevonden op het strand bij paal 15 op Texel en naar Ecomare (centrum voor wadden en Noordzee Texel: www.ecomare.nl red.) gebracht. In de Nederlandse Noordzee komen twee soorten voor: het klein of langsnuitzeepaardje (*Hippocampus ramulosus*) en het kortsnuitzeepaardje (*Hippocampus hippocampus*) Het op zondag, 15 oktober, gevonden tien centimeter lange kortsnuitzeepaardje wordt opgenomen in de collectie van Ecomare.

Bijzonder is dat duikers bij de Zeelandbrug zich de afgelopen maanden hebben verdrongen om onder water een glimp op te vangen van een zelfde kortsnuitzeepaardje. Pas geleden kwam de melding binnen dat hij niet meer op zijn plekje zat. Maar houd het decembernummer van Duiken in de gaten. Hierin komt een prachtig fotoverslag! En grijp je kans volgend jaar, het zal niet verbazen als het diertje zich volgend duikseizoen opnieuw laat bewonderen! In 2004 werden bijvoorbeeld tussen de maanden juli en augustus meer dan tien verschillende kortsnuitzeepaardjes door duikers gezien.

Two Oceans Aquarium

In april van dit jaar bevond ik mij op vakantie in Kaapstad. Margot en ik hadden er net twee geweldige weken safari in Namibië op zitten waarin we met een persoonlijke en zeer bekwame gids 3500 km door woestijn en het Etoshapark waren gereisd. De reis van ons leven en bijzonder aanbevelingswaardig.

En toen scheepten we ons in alle vroegte in op jacht naar de mensenhaai. Het weer was slecht en het

stond een gure wind. Gelukkig konden we in de luwte van een met zeehonden overladen eiland voor anker gaan. We bleken niet de enige te zijn. Er lagen nog 3 boten voor anker met de duikkooien buitenboord. Ook onze kooi ging overboord. Als lokkertje werd een haaienkop aan een touw in het water gehangen met nog wat andere stukken ondefinieerbaar vlees. Hierna werd een kuip met bloed leeggegoten waarin de stukken haai de gehele nacht hadden liggen zweten. De lucht was niet om te harden en als ik haai was koerste ik die dag ergens anders heen.

Al gauw zagen we bij een van de andere boten een flinke haai aan de stukken vlees vreten. Wij wachtten geduldig in de kou onze beurt af. Af en toe verscheen net onder de oppervlakte een haai van enkele meters lengte. Als bij toverslag was hij of zij weer verdwenen. Na circa 4 uur wachten ben ik de kooi maar eens ingegaan en heb daar nog een half uurtje doorgebracht. Maar hoe zeer ik mijzelf ook etaleerde en hoezeer ik het gevoel had van alle kanten beloerd te worden, de haaien lieten

zich niet zien. Uiteindelijk heb ik de kooi verlaten om mij om te kleden. Ik had het inmiddels best wel koud gekregen. Van Margot hoorde ik later dat tijdens dat omkleden er toch een haai was komen kijken waar ik gebleven was. Eigenlijk een wat teleurstellende ervaring. Niettemin hebben we prachtige grote zwermen aalscholvers gezien die vlak over de grote golven scheerden en met hun vleugeltippen net het water niet raakte. Ook scholen zeehonden die sierlijk dan weer boven water, dan weer onder doken, alsof ze een spel met zich zelf en de elementen speelden. In werkelijkheid was het natuurlijk een strijd om het vergaren van voedsel in de ook voor hen levensgevaarlijke oceaan. Of liever oceanen, want op dat punt komen de Indische en de Atlantische oceaan bij elkaar en vermengd water zich van 25 graden met dat van nauwelijks 18 graden.

In Kaapstad hebben ze rond dat thema een prachtig aquarium ingericht. Het Two Oceans Aquarium.

We bezochten het aquarium de volgende dag om toch onze dorst naar hachelijke onderwater avonturen

te lessen. Het was fascinerend om daar de Indische langoest te zien naast de Atlantische. Haaien hadden ze daar ook: 5 grote haaien, waarvan 1 mannetje met zelfs kleefvissen op zijn rug. Ze zwommen in een groot rond aquarium met een doorsnede van circa 20 meter met een grote hoeveelheid andere vissen, roggen en zeeschildpadden.

We raakten in gesprek met iemand van het aquarium en ik vertelde over mijn wat teleurstellende ervaring van de vorige dag. Dit resulteerde erin dat ik werd uitgenodigd om de volgende morgen een duik te maken in het grote aquarium bij.....natuurlijk de haaien.

Klokslag 09.00 uur stond ik bij de ingang te wachten om

toegelaten te worden tot het aquarium. Het aquarium was gelegen in het Waterfront en ik zag dat de zeehonden nog te slapen lagen op de steiger.

Toen we werden binnengelaten werd Margot doorgesluisd naar het aquarium en ik werd de machinekamer van het aquarium binnen gevoerd. Daar lag mijn duikuitrusting klaar en werd ik door 1 van

de aquariumverzorgers gebrieff. Hij vertelde dat als de haaien aan de oppervlakte zwommen ze goed doorvoed waren, maar als ze over de bodem zwommen ze juist erg hongerig waren. Ze hebben dan beter zicht op de silhouet van de boven hen zwemmende prooi. Hij vertelde bovendien dat de haaien in het aquarium nu drie dagen terug gevoerd waren en al 2 twee meter diep zwommen in het 5 meter diepe bassin. Voorts waarschuwde hij dat ik tijdens het duiken mijn armen naast mijn lichaam moest houden en niet naar de vissen wijzen. Dat zou namelijk door de vissen en haaien worden opgevat als bijvoeren en dat kon me mijn vingers kosten.

Toen gingen we te water en alhoewel ik nog steeds even enthousiast was, kon ik niet ontkennen dat ik het toch wel erg spannend vond. Mijn begeleider had een stok van ongeveer 1 meter lang bij zich. Overeenkomstig de instructies doken we gelijk naar de bodem om onder de haaien door te zwemmen. Ik zag Margot achter de twintig centimeter dikke glaswand foto's van ons en de vissen maken en ze wees naar een plaats boven mij. Ik keek omhoog en zag de mannetjes haai boven me zwom. Ik duwde de trage schildpad opzij die half slapend vlak boven de bodem zwom. Zo zwommen we drie kwartier letterlijk rond en ik bekeek de vissen en zij natuurlijk ons.

Op een teken van mijn begeleider steeg ik langzaam omhoog. Toen gebeurde het. Ik zag de mannetjes haai langzaam op mijn begeleider afglijden. Deze was daar kennelijk op voorbereid en duwde de stok in de richting van de haai. De haai naderde de stok tot op enkele centimeters, bedacht zich kennelijk en wendde zich vervolgens af en zwom naar boven weg. Op dat moment realiseerde ik mij dat er nog vier haaien van een meter of 4 rond zwommen en keek achter me. Ik zag nog net een grijze staartvin boven me. Een van de haaien was op ongeveer een meter afstand over me heen gezwommen. De mannetjeshaai was inmiddels gekeerd en keek nog wat vals in de richting van mijn begeleider. We klommen via een plateau het water uit en mijn begeleider begon opgewonden tegen me te praten over de recalcitrante haai. Het was dus kennelijk voor hem geen routineduik geweest. Voor mij was het in alle opzichten een geweldige ervaring.

Het was tevens de laatste dag van een geweldige vakantie en mochten er onder jullie zijn die wat meer willen weten over een safari in Namibië of een bezoek aan Kaapstad. Ik heb een aantal waardevolle tips en een adres van een in Namibië wonende gids die het land tot in alle uithoeken kent.

Paul Poland, pmpoland@hccnet.nl

Zee-egels zijn net mensen

Gelezen in Duiken Nieuwsbrief 63, 14 november 2006

Qua uiterlijk lijken de kleine paarse stekelbolletjes totaal niet op mensen. Toch blijken zee-egels onze evolutionaire achterneven te zijn. Wetenschappers hebben de genetische code van de zeediertjes volledig ontrafeld en kwamen tot de ontdekking dat we opvallend veel met ze gemeen hebben.

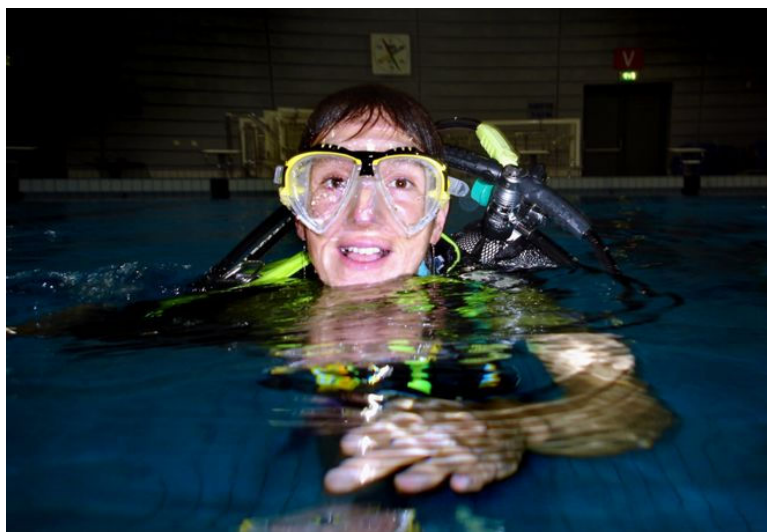
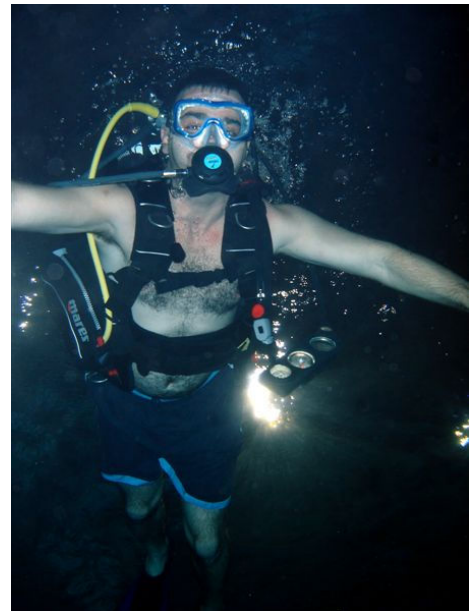

Zee-egels blijken ongeveer evenveel genen te hebben als wij, namelijk ruim 23 duizend (mensen hebben er twintig tot vijftwintig duizend). Ter vergelijking: de fruitvlieg komt niet verder dan 13.600 genen. Daarnaast is ongeveer zeventig procent van de genen van zee-egels ook in mensen terug te vinden, terwijl het genoom van de fruitvlieg maar voor veertig procent met dat van ons overeenkomt.

In totaal hebben maar liefst 240 wetenschappers drie jaar lang gewerkt om het complete genoom van deze ongewervelde dieren in kaart te brengen. Hierbij kwam ook het unieke immuunsysteem aan het licht. Door dit nader te onderzoeken kunnen er mogelijk veel nieuwe medicijnen worden ontwikkeld tegen een hele rits aan menselijke ziekten, aldus de wetenschappers. Ook interessant is dat zee-egels geen ogen hebben. In plaats daarvan oriënteren ze zich met behulp van sensoren die in de zuignapjes zitten waarmee ze zich voortbewegen. Het blijken dezelfde sensorproteïnen te zijn die wij gebruiken om te zien en te ruiken.

DTZ Perslucht Intro

Woensdag 1 november 2006, 21.15-22.15 uur. Foto-impressie van Roel van der Mast

Visloze toekomst

Gelezen in Duiken Nieuwsbrief 63, 14 november 2006

Nog vijftig jaar, en dan is alle vis uit de oceanen verdwenen. Dat schrijven internationale wetenschappers in het blad Science. De wetenschappers analyseerden gegevens van de afgelopen veertig jaar en legden die naast historische verslagen van ruim duizend jaar. Conclusie: in 2048 staan alle vissoorten en zeezoogdieren voor de ondergang.

Vissoorten die met uitsterven worden bedreigd, zoals blauwvintonijn of IJsselmeerpaling, dat is niets nieuws. Maar dat over nog geen vijftig jaar alle vis uit zee zal zijn verdwenen als overbevissing en vernietiging van het zeeleven in het huidige tempo doorgaat, daar schrikt een mens van. De onderzoekers in Science baseren hun conclusies op veranderingen in biodiversiteit. Zeebioloog Han Lindeboom van de Universiteit van Wageningen is niet verrast door de schokkende conclusies: We krijgen gewoon minder soorten, en dat heeft niet alleen effect op de soort zelf, maar daardoor kan het ecologisch systeem ook minder gemakkelijk omgaan met veranderingen, met invloeden van de mens of met klimaatverandering."

VISwijzer: ook in België

Gelezen in Duiken Nieuwsbrief 61, 17 oktober 2006

Welke vis kun je met een goed geweten eten en voor welke vis kun je beter een alternatief zoeken? De VISwijzer vertelt het je. In Nederland bestaat hij al even. Nu gaat ook België meer werk maken van het informeren van consumenten over duurzaam gevangen vis. Wereld Natuur Fonds België is in samenwerking met Natuurpunt deze maand gestart met het verspreiden van VISwijzers in België. In de campagne wordt aandacht gevraagd voor de problemen van overbevissing en bijvangst. De VISwijzers worden o.a. verspreid via fastfoodrestaurant Quick en het consumentenblad van Iglo. Vanaf nu

kunnen consumenten in België dus ook hun steentje bijdragen aan de bescherming van het leven in zee. Ze kunnen kiezen voor vis met het MSC-keurmerk of voor de 'groene' vissoorten op de VISwijzer.

Heb je nog geen VISwijzer? Download 'm dan op www.goedevis.nl

Sardienen in de Noordzee?

Gelezen in Duiken Nieuwsbrief 62, 31 oktober 2006

"We ontdekken steeds meer vissoorten die uit warmere wateren uit de Golf van Biskaje en de Middellandse Zee afkomstig zijn" zei zeebioloog Harald Asmus in een gesprek met het Duitse persagentschap. Bij zijn onderzoek op het eiland Sylt in een afdeling van het Alfred-Wegener-Instituut (AWI) van Bremerhaven, stelde Asmus bovendien de

achteruitgang van de inheemse vissoorten vast.

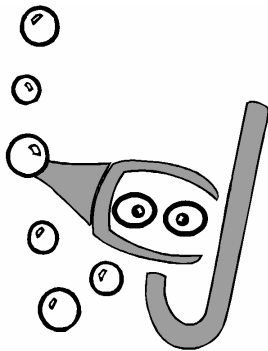
"Als de opwarming van de Noordzee aanhoudt, zal dit proces zich voortzetten", zei hij. Andere tekenen voor de klimaatsverandering is volgens Asmus ook de langzame stijging van de gemiddelde temperatuur van het Noordzeewater.

"De afgelopen 18 jaar is het water steeds warmer geworden, de langste opwarmingsperiode sinds het begin van de noteringen 130 jaar geleden, alhoewel het bij de stijging slechts om tienden van een graad en in totaal nog geen twee graden, reageren de organismen al op de verandering. "Bepaalde vissoorten zoals de platvissen trekken naar diepere en koudere wateren, andere soorten zoals de kabeljauw trekt naar het noorden", zegt de zeebioloog. Vanuit de andere richting trekken steeds meer vissoorten uit de zuidelijkere en warmere wateren de Noordzee binnen. "We hebben hier zelfs al sardienen ontdekt", verklaarde Asmus.

Exotische wezens zoals de Pacifische oesters vonden intussen zo'n goede condities in de Noordzee dat ze stilaan de tot nog toe daar dominerende mosselen verdrijven. Rampzalig is volgens Asmus het tempo waarin de verandering zich voltrekt. "De soorten maken geen kans om zich aan de nieuwe levensomstandigheden aan te passen en kunnen alleen maar uitwijken".

'T SNORKELTJE

En dan lees je ineens dat je het snorkeltje moet schrijven. Jeetje, wat moet daar nou in. Dit is waarschijnlijk de reactie van ongeveer iedereen die uitverkoren wordt het snorkeltje vorm te geven, zo ook de mijne. Nou hier gaan we dan.

Zondag 8 oktober jl. togen er 6 auto's naar La Gombe bij Esneux om daar een duikje te maken in een oude steengroeve. Dat wil zeggen, ik duik effe niet, de reden hiervan is bekend,. Maar er waren toch genoeg leden die dit eens wilden proberen. Daarbij kwam ook nog eens dat deze duik voor de aankomende tweester duikers gebruikt kon worden als diepe duik. De groeve is ongeveer 30 meter diep. Onder water is onder andere een stuk spoorlijn te zien en is er een straaljager afgezonken.

Totaal waren er 13 personen aanwezig, waarvan 10 duikers. Een mooi even aantal. Om 10.30 uur is er vertrokken vanaf Walcheren en bij Rilland sloten er nog 3 auto's aan. De routeplanner ingeschakeld en op pad. Na ca 2,5 uur rijden kwamen we aan in Esneux.

Bij de steengroeve aangekomen is het eerst zaak je in te schrijven voor de duik. Dit kan vanaf 13.30 uur, maar moet wel per vereniging gebeuren. Dus van elke duiker zijn naam, aantal sterren en logboeknummer genoteerd en vervolgens in de rij staan om in te schrijven. Er moet een 4* duiker of instructeur bij de ploeg aanwezig zijn, deze neemt de verantwoording voor de vereniging. Op zondag kan er tussen 14.00 uur en 17.00 uur gedoken worden door verenigingen in de groeve. Jullie begrijpen, we waren niet alleen. We hadden geluk, hoe druk het ook leek om 14.30 uur mocht er al te water gegaan worden. Dus dat is gelijk omkleden en gereed gaan staan om te water te gaan. De buddiesparen lagen vrij snel in het water.

De toeschouwers zaten bovenaan de steengroeve de drukte op het platform gade te slaan, toen er plotseling een duiker boven kwam en riep dat er een duiker niet goed geworden was. Als eerste kijk je dan of het er een van onze vereniging is. Dit bleek niet zo te zijn. Wat schetste vervolgens onze verbazing, niemand deed iets. Het slachtoffer bewoog niet en werd aan de kant gebracht door zijn buddy. Vervolgens werd hij op het platform getrokken en werd er gereanimeerd. Er kwam nog steeds geen hulp van de omstanders. Een van ons is toen toch maar wezen vragen of er hulp nodig was. Wat bleek? Het was een oefening! Dat hadden ze vooraf wel bekend mogen maken.

Na ca. 45 minuten kwam het eerste buddypaar weer boven water en na een uurtje onder geweest te zijn was iedereen weer boven.

De reacties over de duik waren verschillend. De een had wel een aardige duik gehad. Voor de ander was het een geweldige duik, al was het zicht onder water niet geweldig. Bijna alle buddyparen hadden wel een steur gezien, maar niemand was de straaljager tegen gekomen. Nadien zijn we met zijn allen nog uitgebreid wezen eten in een Kebabzaak in Leuven en zijn we, onder leiding van het navigatiesysteem, weer huiswaarts getogen. Dit is er één om een jaarlijks terugkerend evenement van te maken.

Yolanda de Jong

Foto's Erik Veerhoek

O ja, **Henk Betlem** wordt uitgenodigd om het volgende snorkeltje te schrijven. Maak er iets moois van!

10 en 11 februari 2007 Voordorphallen Utrecht

Alweer de 15e editie van de Duikvaker

Voor de 15de keer ontmoeten duizenden duikers, geïnteresseerden in de onderwaterwereld, duikinstructeurs en ondernemers elkaar; op zaterdag 10 (10.00-18.00 uur) en zondag 11 februari (10.00-17.00 uur) staat wederom de Voordorphenal van het Veemarktcomplex in Utrecht in het teken van de duiksport tijdens Duikvaker 2007.

Duikvaker is het grootste interactieve platform van vraag en aanbod in de duikbranche van de Benelux. De nadruk ligt op informatievoorziening van duikapparatuur, professionele duikopleidingen en uiteenlopende duikbestemmingen. Bedrijven hebben er de mogelijkheid om op een speciaal ingericht plein onderwatercamera's en bijbehorende accessoires, (bad)kleding, boeken, tijdschriften, sieraden ed. te verkopen. Voor de aanschaf van een duikuitrusting maken bezoekers een afspraak met de detaillisten om een bezoek te brengen aan de winkel.

Bovenal is Duikvaker een gezellig samenkomen van liefhebbers van de onderwaterwereld met onder meer overheerlijke Indonesische gerechten, tropische cocktails, workshops salsadansen, live muziek, bijzondere lezingen, indrukwekkende diaprojecties, begeleid proefduiken voor volwassenen en kinderen, demonstraties onder en boven water, gratis loterijen en nog veel meer activiteiten.

Voor nadere informatie zie www.duikvaker.nl Als je van plan bent te gaan, probeer dan een gratis toegangsbewijs t.w.v. € 12,- te pakken te krijgen, o.a. meegestuurd met sommige duikbladen.

Geschiedenis van het Duiken 1

Door Rob Vader

Voornaamste bron van informatie <http://www.nitrox-nm.com/classes>, Bert. U Eriksson voor de PADI Specialty Dive Historian. Daarnaast: US Navy Diving Manual, het NOAA Diving Manual (http://www.uwsports.com/reference_library/noaa) en de cursusboeken van de NOB en de BSAC.

1. De vroegste geschiedenis

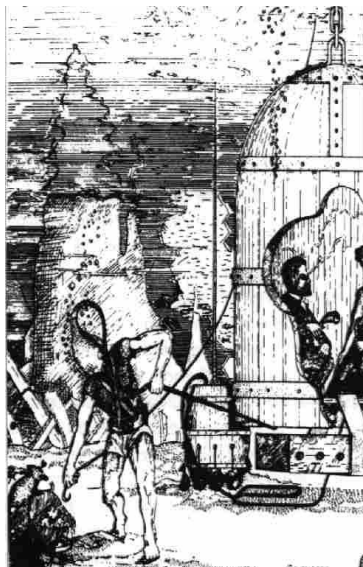
Het moderne duiken zoals wij dat kennen is relatief jong, zo'n 50 jaar. Het is veilig om te veronderstellen dat mensen eerst werden gedreven door honger of door de noodzaak om te ontsnappen aan een vijand of een natuurlijk gevaar. Maar er is bewijs dat door de geschiedenis heen mensen niet alleen voor eten naar de zee gingen, maar ook door de sterkste drijfveer van de mens: nieuwsgierigheid. Mensen over de hele wereld gebruikten schelpen uit de zee als geld of als sierraad, haaienhuid als schuurpapier en olie uit walvissen voor brandstof en parfum. Hierdoor zijn mensen de zee in gegaan en zonder twijfel hebben ze vanaf het begin staan dagdromen over manieren om lucht met zich mee te nemen om zich te bevrijden van de noodzaak om steeds terug te moeten keren naar de oppervlakte.

Mythologie

De eerst bekende duiker was Gilgamesh. Het episch gedicht van Gilgamesh vertelt dat hij heerser was over Uruk en de meest bekende van alle Soemerische helden ergens in de eerste helft van het derde millennium voor Christus. Een andere held uit die periode, Enkidu, hielp Gilgamesh een huwelijksvoorstel af te slaan, waarvoor Enkidu moest sterven.

Gilgamesh ging op zoek naar een plant die Enkidu onsterfelijk zou maken en vond Utnapisthim die hem beschreef waar hij de plant kon vinden die de jeugd herstelde. Gilgamesh dook onder naar de grot, ver onder de oppervlakte van het water en vond de plant. Maar deze werd gestolen door een slang. Diep bedroefd keerde Gilgamesh terug naar Uruk.

De vroege beschavingen van Kreta (3000 tot 1400 voor Christus) bouwden veel van de economie en kunst rond de zee en haar producten: vissen, sponzen, en purperen kleurstof uit schelpen. Er zijn beschrijvingen gevonden dat gedurende die perioden duikers werden gebruikt om sponzen en schelpen te verzamelen, bij het bergen van gezonken schepen, als saboteurs onder water tijdens oorlogen en bij onderhoudswerk aan de huid van schepen. In de Ilias van Homerus (ongeveer 750 v.C.) bespote een figuur een strijder die gevallen was en zei hem dat hij leek op een duiker die om eten uit de zee dook.

Veel van de Griekse mythologie is gebaseerd op duiken. Neptunes was natuurlijk de God van het water. Dan had je ook nog Atlantis en een hele rij goden. De Romeinen gingen hiermee door. De Romeinen en de Grieken hadden duikende vernietigingsgroepen. Duikers zwommen onder water en boorden gaten in de romp van schepen. Dit waren allemaal duikers die hun adem inhielden of snorkelaars. Ze hadden geen vinnen of maskers.

Een ander verhaal uit de vroege geschiedenis waar een duiker in voorkomt is het verhaal van Scyllias, een populaire Griekse duiker waaraan veel heldendaden worden toegeschreven. Scyllias was gevangen genomen door de Perzen onder Xerxes en werd gedwongen om te werken aan boord van een Perzisch schip. Toen hij hoorde dat de Perzen van plan waren om de Griekse vloot die bij Artemisium lag bij verrassing te overvallen, sprong hij overboord tijdens een storm en sneed de kabels door van de Perzische schepen, zodat ze ongecontroleerd door de storm werden meegenomen. Daarna zwom hij 15 kilometer naar Artemisium om de Grieken te waarschuwen. De legende wilt dat hij de hele afstand onderwater zwom, een aanduiding van hoe populair hij was als held in die dagen...

wordt vervolgd

Nadere kennismaking met...

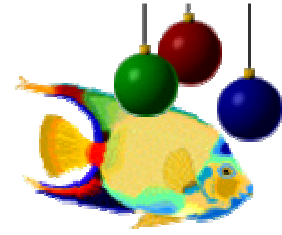
Arie de Geus

Waar en wanneer ben je geboren?
In Melissant op 10 november 1957.

Met wie en wat woon je samen?
Met mijn zoon en mijn dochter.

Wat doe je in het dagelijkse leven?
Drie dagen per week ben ik leraar aan de Zeevaartschool, één dag ben ik ziekenverzorger, één dag huisman en de rest van de tijd spendeer ik aan leuke dingen zoals zeilen, knutselen.

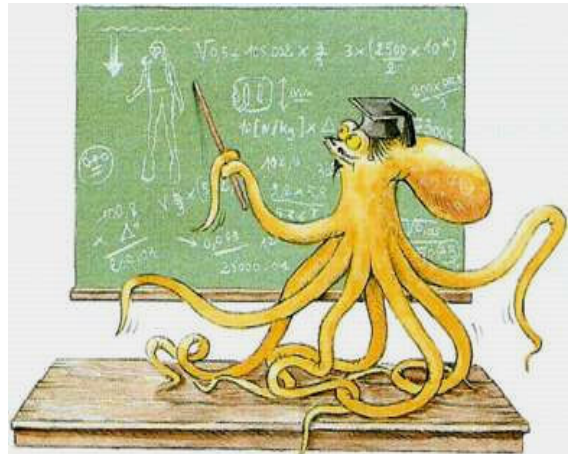
Waar of hoe is het duiken voor je begonnen?

Op Bermuda in 1977 heb ik voor het eerst onderwater gekeken. Toen ongeveer 25 jaar niet en een paar jaar geleden lid geworden van DTZ, maar door rottige privé omstandigheden heb ik nog steeds geen ster.

Is er een favoriete duikstek (in Nederland)?
Grevelingenmeer.

En misschien ook een minder leuke duikervaring?
Nee.

Heb je naast het duiken nog andere hobby's?
Alleen zeezeilen en mijn boot perfectioneren. Af en toe ben ik matroos op een varend monument.

...leraar aan de Zeevaartschool...

Wat is je favoriete gerecht en wat kan je absoluut niet door je keel krijgen?

Lasagne, spaghetti, bami, nasi zijn lekker en erwtensoep is een gruwel!

Van welke soort muziek ga je uit je bol en bezoek je wel eens een concert? Of ga je bijv. liever naar de film, een opera of iets dergelijks!

Van muziek ga ik nooit uit mijn bol. Af en toe ben ik in de schouwburg te vinden. Films duren mij te lang, opera snap ik niets van. Nee, laat mij maar lekker buiten spelen.

Wat lijkt je de favoriete vakantiebestemming en heb je nog (duik)reisidealen?

Mijn favoriete vakantie is een rondje rond de wereld met mijn zeilboot (en een vrijwilligster). Helaas gooit de gezondheid van mijn dochter nu roet in het eten.

Nee, laat mij maar lekker buiten spelen.

En wat voor soort vakantie(land) trekt jou nou helemaal niet en zul je dus ook niet snel naar toe gaan?

Een vakantie ver van zee in een hotel moeten doorbrengen is bijna het ergste wat mij zou kunnen overkomen!

Hartelijk bedankt voor de medewerking!!

Margreet van Aalst

Marsa Alam

Verslag reis naar Marsa Alam in Egypte van 12 t/m 19 oktober 2006.

Reisgezelschap groot 8 personen: Roel, Astrid en Maxim van der Mast; Peter en Margreet van Aalst; André en Marian Roos; Han de Vlieger.

Dag van vertrek

Het vliegtuig, een Boeing 737-800, vertrok 's middags om 13.45 uur en zat vol met duikers. We mochten (maar) 20 kg bagage meenemen, daarom hadden we veel handbagage. Meer dan was toegestaan, zodat overal in het vliegtuig de bagageruimte boven de stoelen flink vol zat. Het toestel vertrok hierdoor later dan gepland; we kregen nog een rotopmerking, een soort standje, van de piloot.

Voor zo'n klein toestel vond ik het een lange vlucht. Bij de landing op Marsa Alam kon ik wel begrijpen waarom dit toestel was ingezet: het vliegveld van Marsa Alam heeft één landings- en startbaan, taxibanen zijn er niet. Op het eind moest het toestel 180° draaien. Wel spectaculair en niet echt een comfortabele landing. Het vliegveld en de plaats Marsa Alam liggen zo'n 60 km uit elkaar. Ons hotel Brayka Bay ligt daar ongeveer tussenin.

13 oktober

De eerste kennismaking met het hotel was positief. Er waren geen Russen ('k heb daar tijdens een eerdere vakantie niet echt positieve ervaringen mee gehad), de omgeving was leuk en er was een duikschool. Deze duikschool is gevestigd op het terrein van het hotel. Het strand is direct gelegen aan het huisrif. 's Middags vond een checkdive plaats aan de noordzijde van dit huisrif onder leiding van een divemaster. Achteraf vonden sommigen dit wat overdreven.

14 oktober

's Morgens gedoken op de noordzijde van het huisrif. Ideale duik en veel te zien. 's Middags naar Marsa Eglah, een duikstek ten zuiden van het hotel. Ongeveer 15 minuten rijden. Duikspullen op het pick-up vrachtwagentje en de duikers in een busje. Ter plekke werden eerst matten op de grond gelegd waarop je kon aan- en uitkleden.

Vlak voor ons vertrek kwam er nog een pick-up met duikers. De chauffeur van deze auto zag kans om tegen één van de weinige struikachtige bomen aan te rijden. Wat de nodige hilariteit veroorzaakte.

15 oktober

Gedoken op het huisrif van het hotel. Rustig aan omdat de volgende dag zwaar zou worden.

16 oktober

Op deze dag stond het duiken op Elphinstone Reef gepland. We moesten 's morgens heel vroeg (4.30 uur) opstaan, omdat onze boot zou vertrekken uit de haven van Marsa Alam. Weliswaar konden we vanaf ons hotel de boten bij het Elphinstone Reef zien liggen, maar omdat de duikschool ruzie had met de Egyptenaar die toeziet op het duiken in de Rode Zee, mocht er niet vertrokken worden met de zodiak en de speedboot vanuit de baai van het hotel.

Hierdoor moesten we een flinke rit met het busje maken en vervolgens ± 2,5 uur varen naar het (beroemde) rif. Ons was van tevoren verteld dat het een zware duik zou kunnen worden omdat de stroming zeer sterk kan zijn. Vooraf ging een gids in het water om de stroming te controleren: er was deze keer bijna geen stroming.

Er lieten zich geen bijzondere vissen zien, tot het laatste moment voor het vertrek.

Toen kwam onverwachts één haai langs de boot. Een Engelsman, die aan het snorkelen was, dacht dat hij aangevallen werd en nog nooit heb ik iemand zo vlug uit het water zien komen. Hij sprong er zo'n

beetje uit. Volgens de bemanning van de boot voelde de haai zich op z'n gemak en was hij vrij ontspannen. Ik ben daarna in het water gesprongen en heb naast de haai gesnorkeld. Roel heeft er mooie foto's van gemaakt. Zie ook de website van DTZ.

17 oktober

Deze dag was ik 31 jaar getrouwd. 's Morgens bij het ontwaken mijn vrouw, thuis in Breskens, gebeld om haar te feliciteren met dit heugelijke feit.

's Morgens gedoken bij Marsa Murain. Hier maakte Maxim zijn eerste duik als gebrevetteerde duiker. Marsa Murain ligt ten noorden van het hotel. 's Middags hebben we bij Gabel el Rosas gedoken. Deze duikstek, met prachtige koraalformaties, ligt ten zuiden van het hotel. Beide duikstekken zijn vanaf het strand te bereiken. Gemakkelijker kon het niet.

18 oktober

's Morgens gedoken op het huisrif dit was de tiende en laatste duik. 's Middags met de taxi naar Abu Dabab, de stek om eventueel de Doejong te ontmoeten. Onderweg zagen we nog de gevolgen van een

auto-ongeluk. De duikuitrustingen en -flessen lagen her en der over de weg verspreid. Van de cabine van de auto was niet veel meer over!

De stek was een privéstrand, waar we gesnorkeld hebben. Hier kwamen veel schildpadden voor. De Doejong hebben we helaas niet gezien. Ook hier had je mooie uitzichten.

Aan het eind van iedere dag hielden we op één van de terrassen van het hotel een after dive. Het maakte toch niet uit, want we hadden immers een hotel op basis van All Inclusive. Het bier en de wijn smaakten uitstekend.

19 oktober

's Morgens groot kabaal in de eetzaal. Veel personeelsleden die met één of ander voorwerp (deksels van pannen en dienbladen) muziek maakten, omdat André z'n geboortedag vierde. De taart die werd aangeboden smaakte voortreffelijk. Voor verder tijdverdrijf 's morgens gesnorkeld en 's middags verbleven wij bij het zwembad.

Terugreis

Op de terugweg hadden we flink wat vertraging. Het vliegtuig kwam 2,5 uur later aan dan gepland.

We mochten het vliegveld niet binnen en moesten buiten, op een muurtje zittend, wachten (misschien vanwege de ramadan moest het personeel eerst eten?).

Tijdens de terugvlucht werd er kort na vertrek uit Marsa Alam medegedeeld dat er niet voldoende eten aan boord was. Met dank aan de goede catering van Transavia. 's Morgens om 8.10 uur op de 20^e oktober was ik weer thuis in Breskens.

Tot slot

Veel heb ik niet geschreven over de vissen en de koralen die in de Rode Zee voorkomen. Veel daarvan hebben we wel langs zien komen! Als je meer wilt weten over wat we onder water zijn tegengekomen, verwijst ik je naar de Rode Zee Riffengids van Helmut Dedelius.

Ik heb het gezellig en plezierig gevonden. Voor mij is het voor herhaling vatbaar. Van de anderen weet ik het niet. Vraag het hun maar.....

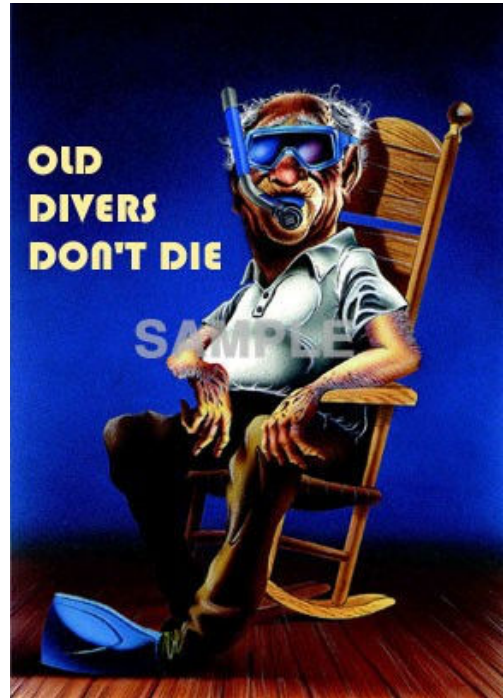
Medicijn uit de Oosterschelde

Gelezen in 6minutes nr. 57. Foto: Peter van Bragt, Stichting ANEMOON

Je hoort onderwaterfotografen zelden na een duik roepen "ik heb nou toch zo'n mooie foto van een spons gemaakt"! In de Oosterschelde zijn het vooral de sepia's, naaktslakken, gehoornde slijmvissen en de zee kreeften die we zo spannend mogelijk op de gevoelige plaat vastleggen. Toch zijn ook sponzen bijzonder spannend, stelt hoogleraar bioprocesstechnologie aan de universiteit van Wageningen René Wijffels. Natuurlijke sponzen uit zee bieden op termijn mogelijkheden voor geneesmiddel

en tegen belangrijke ziekten in de wereld. Nu al komt driekwart van alle gepatenteerde bioactieve stoffen tegen kanker voort uit sponzen. Ook blijken ze te helpen tegen bijvoorbeeld astma of psoriasis (huidziekte: red.) Dat biedt mogelijkheden en maakt het interessant om te onderzoeken hoe medicijnen uit sponzen kunnen worden ontwikkeld, meent de hoogleraar, Synthetische productie van deze bioactieve stoffen is volgens Wijffels niet mogelijk. Hij ziet ook geen kansen in natuurlijke winning of het kweken van sponzen. De meest kansrijke methode is volgens hem het isoleren van sponscellen en deze te laten groeien in een bioreactor. Wijffels schetst dat het nog wel twintig jaar duurt voordat het werk resulteert in nieuwe medicijnen. Zelf rekt hij op nog vijf jaar fundamenteel wetenschappelijk onderzoek. Zo is hij met collega's bezig met onderzoek in de Oosterschelde en Middellandse Zee naar de manier waarop sponzen zich voeden en groeien. Na verdere ontwikkeling door de industrie kost registratie en toelating ook nog eens tien jaar.

Veranderingen voor de Grevelingen

Gelezen in Duiken Nieuwsbrief 63, 14 november 2006

De toekomstplannen voor het Grevelingengebied worden verder uitgewerkt. Zeventien organisaties, van natuurclubs tot ondernemers, hebben hierover een intentieovereenkomst gesloten. De handtekeningen werden gezet aan het slot van het tweede Grevelingendebat op

3 november. Terugbrengen van het getij, ontwikkeling van natuur en recreatie, een getijdencentrale in de Brouwersdam en een zonneiland waar energie opgewekt kan worden. Plannen waar veel lovende woorden over uitgesproken zijn, maar die omgezet moeten worden in concrete voorstellen en daden.

De intentieovereenkomst mag bijzonder genoemd worden omdat natuurorganisaties als staatsbosbeheer, natuurmonumenten maar ook duikers en andere watersporters, ondernemers in de recreatiesector en bouwers samen verder optrekken om de plannen uit te werken. Kijk voor meer informatie op www.grevelingen.nl

Duikkalender 2006

Uit Biologische Duikkalender, Fauna Zeelandica, Zeefauna in Zeeland I: 191.

Wat er in de Zeeuwse wateren te beleven valt tussen: Sinterklaas en Kerst en tussen Kerst en Oud en Nieuw, tenminste voor diegene die de kou durven trotseren.

1. Wulkenparen zetten hun eieren af; de geelwitte kapsels worden in klonten vastgezet op de bodem
2. In december kun je ook zwangere Puitalen tegenkomen.
3. De Zeedonderpadden paaien; nesten met vooral in het begin helder rood tot groen gekleurde eieren worden bewaakt.

DE FIETSENMAK^KER

Dreesstraat 8, 4384 DC Vlissingen, tel. 0118-468606

Dealer van: BATAVUS - UNION - SPARTA - MERIDA

U w f i e t s i n v e r t r o u w d e h a n d e n !

AGENDA

Zaterdag	25 november	'Deep Sea', Omniversum, Den Haag, 16.00 uur
Woensdag	13 december	Introduik Vrijburgbad, 21.15-22.15 uur
Maandag	1 januari	NieuwJaars Snorkeltocht, Boulevard Evertsen, Vlissingen, 12.15 uur
Maandag	15 januari	Deadline januari/februari-Luchtbel
Maandag	5 februari	BestuursLedenVergadering
Zaterdag	10 februari	Duikvaker 2007, Voordorphal Utrecht, 10.00-18.00 uur
Zondag	11 februari	Duikvaker 2007, Voordorphal Utrecht, 10.00-17.00 uur
Woensdag	28 maart	Nettraining Vrijburgbad, 20.15-22.15 uur

